

Tưởng nhớ

AH Trần Đức Mười

(Cảm tưởng của các bạn cùng khóa 14 KSCC về Trần Đức Mười)

1. Nguyễn Văn Thái:

Hôm đó là ngày 23 tháng 10 năm 2008, dù bầu trời buổi sáng vào mùa thu trong xanh và nắng ấm chan hòa thật đẹp khắp nơi trong đường phố nhưng trong lòng tôi dường như man mác một nỗi buồn vì mất bạn. Chúng tôi hẹn nhau cùng đi thăm một người bạn học vừa qua đời. Tôi lái xe qua thành phố Highland đến nhà Hồng lúc gần 8 giờ để chờ Hồng, Thuận và con trai của Hồng đi mượn xe hơi bên thành phố Redlands. Sau đó chúng tôi lái xe hơi đi San Jose về hướng North của California để thăm viếng, phúng điếu và tiễn đưa một người bạn học vừa qua đời trong một tai nạn đụng xe ở Red Bluff. Đó là bạn Trần Đức Mười cùng học chung lớp với chúng tôi khóa 14 công chánh và địa chánh ở trường đại học Phú Thọ trước kia bên Việt Nam. Tính từ ngày ra trường 1975 đến nay đã được 33 năm các bạn bè trong lớp của chúng tôi sống tản mác ở khắp nơi trong nước và trên thế giới với bao nhiêu là những thay đổi trong cuộc sống.

Anh Trần Đức Mười sinh ngày 8 tháng 5 năm 1949 tại Quảng Ngãi Việt Nam. Lúc nhỏ anh học ở trường trung học Trần Quốc Toản tại Đà Nẵng, sau khi tốt nghiệp trung học anh vào miền Nam theo học trường đại học Công Chánh và Địa Chánh tại Trung Tâm Kỹ Thuật Phú Thọ ở Sài Gòn. Anh tốt nghiệp ra trường vào tháng 4 năm 1975. Sau 1975 anh đã đi làm việc và tham gia trong các công trình xây dựng đường sá, cầu cống tại miền Nam cho đến ngày được qua định cư tại Hoa Kỳ.

Gia đình anh Mười qua Mỹ và sinh sống tại thành phố San Jose được 7 năm nay gồm có vợ là chị Hoàng Thị Mộng Thanh, trưởng nữ là Trần Thị Diễm Châu vừa tốt nghiệp đại học và thứ nam là Trần Đức Long sắp xong bậc trung

học. Trường nam là Trần Đức Anh có gia đình còn ở lại Việt Nam không đi chung trong diện đoàn tụ này. Mặc dù khi qua đây cũng hơi lớn tuổi, anh Mười nhanh chóng đi làm bằng những công việc khác nhau để sinh sống nhưng vẫn cố gắng theo đuổi thi vào ngành nghề của mình cũng như được sự khuyến khích của bạn bè cùng lớp. Cuối cùng anh may mắn được nhận vào làm việc cho Caltrans tại District 2 Redding từ hơn hai năm nay. Tưởng rằng từ đây đời sống của anh và gia đình được lâu dài vững vàng, yên vui hạnh phúc trong một xã hội còn hơi quá mới mẻ đối với anh thì anh đã bất ngờ ra đi vĩnh viễn vì một tai nạn xe hơi trong khi trên đường thi hành công tác để lại bao xót xa, thương tiếc cho gia đình, thân nhân và bạn bè.

Tin tức của bạn Mười tử nạn đến thật đột ngột và nhanh chóng lan rộng vào buổi chiều thứ năm ngày 16 tháng 10 năm 2008 trong những người Việt Nam làm việc cho Sở Giao Thông của tiểu bang California và làm thần thờ các bạn bè cùng khóa trong đó có Hồng, Quan, Thuận và tôi. Ngoài ra một số bạn học trong lớp không có làm việc trong Sở Giao Thông California cũng được thông báo tin tức về Mười. Đó là các bạn Cảnh Thuận, Vinh, Luân ở Mỹ, Đán ở Pháp, Bình ở Đức, Phước, Trí ở Canada và Mạnh ở Úc. Các bạn cùng khóa bên Việt Nam cũng được thông báo tin tức này và ngày hôm sau bạn Ngô Định, cựu trưởng lớp từ Việt Nam, đại diện toàn thể anh em cùng khóa 14 Kỹ Sư Công Chánh và Địa Chánh Phú Thọ (1971-1975) (KSCCĐCPT) trong nước và hải ngoại gửi thư phân ưu qua email chia buồn với gia đình bạn Trần Đức Mười. Các ái hữu, thân hữu của Lá Thư Ái Hữu Công Chánh cũng nhanh chóng biết được tin tức này thăm hỏi, chia buồn và gửi tiền phúng điếu sau đó. Bạn

Văn Minh Hồng là người đầu tiên nhận được tin tức về Mươi từ ông Giám đốc Sở Giao Thông của District 2 Redding vì một lý do là nơi đây đi tìm thân nhân của Mươi để báo tin.

Ngày hôm sau thứ sáu 17 tháng 10 năm 2008 văn phòng Thống đốc Arnold Schwarzenegger tại thành phố Sacramento của tiểu bang California ra lệnh treo cờ rủ và ông Giám đốc Will Kempton của Sở Giao Thông California gửi tin buồn này đến toàn thể nhân viên của Sở Giao Thông. Đây là một thông lệ của Caltrans mỗi khi có nhân viên chết vì công vụ. Bạn Trần đức Mươi tử nạn trong khi trên đường thi hành công tác tại T-Intersection của đường Hess Road và Main Street tại Red Bluff lúc 11 giờ 28 phút sáng. Xe Jeep Cherokee của Mươi đụng phải một xe lớn chở hàng Freightliner. Mươi được đưa ngay vô bệnh viện St. Elizabeth Community Hospital ở Red Bluff và qua đời nửa giờ sau đó vì chấn thương trong người quá nặng. Đó là tin tức chính xác từ Sở Cảnh Sát của thành phố Red Bluff gọi về văn phòng làm việc của Mươi cho biết.

Con trai của bạn Hồng là Hoàng biết Mươi vì trước đây có thuê ở chung phòng với Mươi và đi làm việc cùng một cơ quan Caltrans Redding. Do đó hôm nay Hoàng đi chung với bộ ba chúng tôi đến San Jose để tiễn đưa bác Mươi. Chúng tôi phải đợi qua tuần sau khi gia đình của Mươi cho biết ngày giờ và nơi thăm viếng cũng như nơi làm lễ hỏa táng mới quyết định đi. Bạn Châu phong Quan ở Sacramento lo liên lạc để có vòng hoa phúng điếu chia buồn của Khóa 14 KSCCĐC được gửi đến nhà quản Chapel of Flowers tại San Jose vào ngày thứ năm cũng là ngày mà chúng tôi lên đường đến nhà quản khoảng 5 giờ 30 phút chiều. Chúng tôi, các bạn học cùng lớp với Mươi, thay mặt cho gia đình của Mươi vô cùng cảm động và biết ơn những người bạn đồng nghiệp Việt Nam quen biết hay không quen biết với Mươi ở

các District 2, 4, 7, 8, 11 và 12 và các ái hữu, thân hữu công chánh đã đăng báo chia buồn, gửi vòng hoa phúng điếu, quyên góp một số tiền phúng điếu và chia sẻ những tình cảm của quý vị gửi đến gia đình anh Trần đức Mươi trong lúc tang gia bối rối này.

Đền nhà quản Chapel of Flowers ở đường số 2 vào buổi chiều thứ năm chúng tôi gặp vợ chồng Châu phong Quan, anh Khuru tông Giang và

Treo cờ rủ ở trước văn phòng Thống Đốc tiểu bang để tưởng niệm AH Trần đức Mươi – tử nạn trong khi thi hành công vụ.

một số đồng các ái hữu công chánh khác như anh Nguyễn đình Duật, anh Trần bá Quyên, anh Hải ... làm việc ở District 4 San Francisco cũng đến viếng thăm. Gia đình thân quyến của anh Mươi có mặt đầy đủ, các bà con xa gần lần lượt đến chia buồn đông đủ. Mọi người thấp nhang làm lễ và đi lướt qua nhìn mặt của Mươi nằm trong quan tài với niềm xúc động thương tiếc vô cùng, lúc đó tiếng tụng niệm và mõ cầu siêu liên tục của thầy Đại Đức Thích Viên Dung ở chùa Bảo Pháp để tiễn đưa hương linh của người quá cố. (KSCCĐCPT) Văn minh Hồng lên phát biểu cảm tưởng chia buồn với gia đình Mươi, giã từ người bạn thân thiết thường xuyên liên lạc với mình trong sự nghẹn ngào thương tiếc, mới gặp nhau đây hơn một tuần lễ tại nhà của Mươi, tấm hình kỷ niệm chụp trước cửa nhà Mươi vừa đưa lên mạng cho anh em xem. Mới điện thoại cách đây ba ngày mà nay đã chia tay nhau vĩnh viễn rồi.

Cuộc đời thật vô thường, mới thấy đó mà nay vụt mất đâu rồi. AH Châu phong Quan đại diện cho anh em cùng khóa cũng có đôi lời chia buồn nhưng phải vài lần ngừng lại không nói được vì xúc động. Một số các bạn học cùng lớp ở các nước khác dù không đến thăm viếng và tiễn đưa được cũng viết lời chia buồn và cảm tưởng của mình trên mạng gửi đến gia đình của anh Mươi.

Hôm nay đây đứng trước quan tài của Mươi nhiều người đã nức nở khóc, đã xúc động nghẹn ngào với đầy nước mắt thương tiếc một người con, một người chồng, một người cha, một người thân, một người bạn

Chúng tôi rời khỏi nhà quan khi nơi đây đóng cửa lúc 8 giờ 30 tối.

Qua ngày thứ sáu chúng tôi trở lại nhà quan lúc 10 giờ 30 sáng để dự lễ cầu siêu và cùng theo gia quyến của bạn Mươi tiễn đưa linh cửu đến nhà hỏa táng Irvington Memorial Cemetery ở thành phố Fremont. Hôm nay có bạn Nguyễn Phú Cường đến từ Sacramento và một số đồng các bạn cùng xứ Quảng Ngãi với Mươi cũng đến tham dự tiễn đưa. Và rất đông nhân viên người Mỹ làm việc chung cơ quan với Mươi. Đúng 1 giờ 30 phút là lễ động quan, toàn thể mọi người cùng ra xe hơi chạy nối đuôi nhau trên một đoạn đường chừng 20 phút thì tới nhà hỏa táng. Nơi đây chúng tôi thấy có sự hiện diện của ông Giám đốc Caltrans Will Kempton cũng đến tiễn đưa bạn Mươi. Một bàn thờ với nhang khói và bông hoa được đặt trước cửa phòng nhà hỏa táng để mọi người đến thắp nhang tiễn đưa hương linh của người quá cố trong tiếng đọc kinh cầu siêu của thầy Đại Đức Thích Viên Dung. Giờ hỏa lò mở ra và linh cửu được đẩy vào. Mọi người với theo thả những bông hoa tươi thật đẹp lên linh cửu như gửi gắm những tình cảm thương mến của mình cầu mong cho người quá cố về bên kia thế giới được an lành viên mãn.

Thôi vĩnh biệt bạn Mươi, vĩnh biệt người bạn học rất hiền lành và chân tình từ đây, chỉ còn lại những kỷ niệm, những tình cảm tốt đẹp được ghi nhận sâu xa, không quên ở trong lòng của những người đến dự buổi tiễn đưa hôm nay bên này cuộc đời.

Cầu chúc hương linh bạn sớm được nhẹ nhàng vãng sanh về cõi an lạc hạnh phúc.

Rời khỏi nhà hỏa táng chúng tôi, gồm có vợ chồng Quan, các bạn Hồng, Thuận, con trai của Hồng và tôi, theo gia quyến của Mươi đến chùa Bảo Phước làm lễ cầu siêu và cúng cơm cho Mươi hơn nửa tiếng đồng hồ. Sau cùng chúng tôi được mời dùng bữa cơm chay với gia đình của Mươi cho thật trọn vẹn tình cảm với người bạn học năm xưa rồi mới ra về lúc 6 giờ chiều.

2. Văn Minh Hồng:

Những cú gọi bất ngờ:

Bạn Mươi thường có những cú gọi bất ngờ cho tôi ... Thường là phone reng vào lúc tôi đang lái xe hay lúc tối sắp sửa đi ngủ... Không cần identify người gọi là ai hết, chỉ mở đầu ngay bằng chuyện bạn muốn nói : “*Kỳ này dở quá , thiếu mấy điểm thì đậu (PE exam)*” hay “*Haha, kỳ này ngon rồi, xong hết ...*” hoặc quan tâm về bạn bè của bạn “*Cha, bạn này thăng N ket rồi, không biết có sao không ?*”... Bạn luôn luôn mở đầu câu chuyện trên phone như vậy... Có lẽ nó thẳng thắn như tánh tình của bạn, chẳng cần rào trước đón sau ...

Học tiếng Anh:

Phải thẳng thắn mà nói bạn là người ít chịu nói, kể cả nói tiếng Việt, nên việc “vật lộn” với tiếng Anh là chuyện ... rất đương nhiên ...

Vài tháng trước, tôi đang ngồi ở bàn làm việc thì thấy email của bạn, mở ra thì chỉ vồn vện có một câu: “*Kick the can down the alley là cái gì ?*” Điện thoại hỏi chuyện thì mới biết bạn thấy câu này từ bài diễn văn của Thống Đốc Cali gọi cho Quốc Hội Cali ... Bạn cố gắng học hỏi tiếng Anh ở mọi nơi cho dù là ở tuổi của bạn, nếu ở làng quê VN thì đã lên hàng cụ rồi ... (Ông Thống Đốc này, vài tháng sau bài diễn văn đó, đã gọi lời phân ưu đến gia đình bạn và cho treo cờ rủ 1 ngày ở văn phòng của ông, ít hôm sau ngày bạn bị nạn)

Khi tôi đưa đứa con tôi - H - lên làm việc ở Redding và share apartment với bạn, tôi mới có dịp thấy được việc bạn cố gắng học hỏi thêm tiếng Anh, có thấy notes bạn ghi trên bảng, trên

giấy, trên bàn viết,,, mới hiểu được cố gắng của bạn để hội nhập ở mức độ nào ...

Lăn xả :

Những ngày đầy thay đổi sau 1975, tôi làm việc ở Phòng Thiết Kế của Khu Cầu Đường 4 ở Sài Gòn, còn bạn sau 1 thời gian ngắn chịu “trói” trong cơ quan nhà nước, đã nhảy ra làm tư, đi thi công cầu cho nhà thầu HNH ... Những ngày cuối năm 76 (77?), bạn lái chiếc xe Land Rover của HNH đưa TCD, TCT và tôi lên công trường cầu BB ... Tôi thiết kế cây cầu này, còn bạn thì phụ trách thi công ... Công trường khá lớn, ở nơi hẻo lánh giữa Tây Ninh và Sông Bé, công việc tốt đẹp và trôi chảy. Nó cho thấy khả năng điều hành và tổ chức công trường của bạn dù lúc còn rất trẻ ... Đêm giao thừa Dương Lịch năm đó, cả bọn cùng ngồi trên cầu BB - lúc chưa thông xe – anh em dường như uống rượu đế (tôi thì uống ...nước lạnh) và ngắm trăng cùng với anh NĐN (khóa 6 KSCC) là người đang phụ trách 1 công trường cầu khác cũng gần đó... Bạn đã có máu công trường, lăn lộn và lang bạt kỳ hồ ngay từ khi còn trẻ, nó theo bạn cho đến lúc bạn ra đi ...

Ổn Định – Làm lại từ đầu:

Tôi qua Mỹ được khoảng hơn 7 năm thì có dịp về thăm Việt Nam. Tôi được biết lúc đó bạn làm việc ở Phòng Nhà Đất Phú Nhuận nên có ghé thăm bạn và anh NNV (Khóa 6 KSCC). Bạn rủ tôi và anh NNV ra một nhà hàng nhỏ trong hẻm mà chắc bạn là khách thường xuyên ... vì bạn nói là thức ăn ở đây ngon ... Ăn uống, nói đủ thứ chuyện...Bạn có cho biết là bấy giờ công việc của bạn là chỉ chạy vòng vòng và đi ...nhậu . Tôi đoán biết là bạn đã ổn định và mừng thầm cho bạn ...

Bốn năm sau, lúc HS qua thăm và đi tìm hiểu về cầu đường ở Nam Cali, anh em có cho biết là bạn cũng vừa mới qua Mỹ, ở San José - Bắc

Cali. Tôi cứ đinh ninh là bạn cũng đi “công tác” nào ngờ hỏi kỹ ra, mới biết là bạn đi định cư với vợ conTôi hiểu ra là bạn chấp nhận làm lại từ đầu vì gia đình...

Cố AH Trần đức Mười, vợ và hai con

Họp mặt Khóa 14 bỏ túi:

TCD, TCT, PTP từ tứ phương hẹn nhau qua Cali để gặp mặt vào tháng 7, 2008 . Thế là anh em khóa 14 có kỳ gặp mặt bỏ túi ở Nam và Bắc Cali . Gặp lúc bạn đang bận việc của sở, lại không còn đủ phép vì đã ...xài nhiều quá rồi , nên bạn không dự đầy đủ được . Bạn chỉ gặp được PTP, còn với anh em khác thì chỉ nói chuyện nhau qua điện thoại . Tôi đoán chắc bạn “ám ức” lắm vì không thể tham dự hoàn toàn với bạn bè. Bạn không có cơ hội ngao du sơn thủy với anh em, và chứng kiến cảnh TCD ngủ gật tại bàn ăn trong 1 nhà hàng ở Nam Cali . Nhưng không sao, tôi chắc là bạn đã được xem hình của Đ. do anh em gửi tới.

Bạn rất “háo hức” cho buổi họp mặt KSCC 14 năm 2010 dự trù ở Việt Nam để kỷ niệm 35 năm ngày ra trường ... Bạn sẽ miss buổi họp này rồi ...Nhưng cũng không sao “Cuộc đời đó, có bao lâu mà hững hờ “ (Mưa hồng – TCson) ... Có bao lâu để mà hững hờ hay tiếc nuối bạn hả

Lần gặp trước tai nạn:

Ba ngày trước khi bạn bị tai nạn, tôi và gia đình đưa con gái lên ở nhà anh chị NVH (khóa 8 KSCC) để ở đi làm . Bạn biết được và gặp dịp đang về nghỉ lễ ở nhà, bạn chạy lên nhà anh H để nói chuyện chơi .Mọi người ăn trưa ở nhà anh NVH, rồi bạn mời mọi người về nhà bạn ở. Ngồi trên xe bạn lái về San José, anh H ngủ ở phía sau, chỉ có tôi và bạn nói chuyện . Bạn nói với tôi ít nhất 2 lần là bạn *“thấy rất khỏe vì con trai út sắp tốt nghiệp trung học và học giỏi”* tôi cũng đã vui, và mừng thâm cho bạn. Bạn tặng tôi vài CDs nhạc mà bạn đã thu lại từ mấy CDs bạn mới mua , không biết bạn nghĩ gì về lời nhạc *“niệm khúc cuối”* của NTM trong 1 CD đó *“...dù có ước vạn lời, có trách cả đời, cũng đã muộn rồi, tình ơi dù sao đi nữa , xin vẫn yêu em ...”*

Nhà bạn gọn ghẽ và sửa sang đẹp, bạn cho biết là do tự mình và 1 số người quen giúp làm ... Bạn có hoa tay, óc thẩm mỹ và chịu khó . Bạn cho tôi uống 1 bình trà mà bạn nói là *“trà quạu”*, mà nó quạu thật, nó làm tôi bị ép tim và chóng mặt cả tiếng đồng hồ cho đến lúc từ giã ra về ...

Báo tin:

Khi được biết bạn bị nạn, tôi đã gọi phone để báo cho anh em biết ... CPQ đang ở cơ quan, NVT đang làm việc, HT đang ở cơ quan, TCT ở nhà, ĐDM đang ở sở làm , TCD thì đang ...ngủ . Tất cả đều là những lời sùng sốt: *“Trời đất ơi !” “Trời ơi !” “Sao kỳ vậy !” “Chúa ơi !”* ... Có lúc tôi đã phải gác phone vì bên kia đường dây giọng nói đã kèm theo tiếng khóc ... Có người nói rằng báo tin không tốt cho người khác là 1 điều rất khó làm ...tôi thấy có lẽ đúng.

Tiền biệt:

Nhiều bạn bè, từ nhiều nơi đến thăm bạn ở nhà quán. Nhiều người đến từ xa , nhiều người chưa từng có dịp gặp gia đình bạn trước đây . Có người bạn đem theo bụi đất lấy từ các thánh

tích Phật Giáo để rắc lên tóc bạn, người ta tin rằng làm như vậy sẽ giúp bạn siêu sinh. Mọi người đều mong muốn chia sẻ những giây phút khó khăn với gia đình bạn .

Gia đình, thân nhân, bạn bè, và đồng sự cũng đưa tiễn bạn khá đông đến nhà hỏa táng ... Buổi trưa, trời nắng đẹp, tiếng tụng kinh A Di Đà bay bổng ...Nhìn cháu Ch, con gái bạn, quì, khóc và khẩn hứa, tôi cảm nhận được là từ nay các con bạn sẽ cố hết sức để thực hiện những gì mà bạn mong cho chúng được có ...

Nhà hỏa táng đóng cửa sắt lại để bắt đầu giai đoạn hỏa thiêu... Trên đường về chùa để làm lễ cầu siêu cho bạn, bà xã của CPQ có cho biết là chị muốn tụng riêng cho bạn 1 thời Bát Nhã để tiễn bạn, nhưng không nhớ được gì hết để tụng. Âu cũng là cơ duyên, hay là vì Bát Nhã vốn không tương nên *“nhất tâm bất loạn A Di Đà Phật”* là đủ ý nghĩa rồi bạn hả, thôi bạn hãy yên nghỉ...

Ông Will Kempton, Giám Đốc CALTRANS thắp nhang trong tang lễ AH Trần đức Mười

3. Trần cảnh Thuận:

Khóc bạn

Từ tối hôm thứ năm 16 tây tháng 10 năm 2008 tâm hồn tôi ngẩn ngơ, ngơ ngẩn như kẻ mất hồn sau khi nhận cú điện thoại của bạn Văn Minh Hồng báo hung tin là chúng tôi vừa

mất đi một người bạn cùng khóa. Trần Đức Mười đã vĩnh viễn ra đi khi anh mới bắt đầu những bước thật vững vàng vào cái xã hội thật mới mẻ với chính anh và gia quyến, khi tương lai của các con anh chỉ là một khởi điểm cho một tương lai sáng rạng, khi dòng đời còn dành cho anh nhiều điều hạnh ngộ. Nỗi đau mất bạn và niềm tiếc thương đã thôi thúc tôi viết vội ít dòng về anh .

Tôi gặp và quen Mười ở trường đại học Công Chánh, Phú Thọ. Mười từng tâm sự với tôi rằng lúc bé Mười đã từng là cậu bé chăn trâu, gia đình Mười rất nghèo. Một cậu bé chăn trâu nhưng rất hiếu học và rất thông minh nên Mười đã đậu vào Phú Thọ, thật là một niềm hãnh diện. Những tháng ngày sinh viên Mười còn là một tay nâng banh (bóng chuyền) rất đẹp. Những trận tranh tài sôi nổi về bóng chuyền với Trường Công Nghệ, với những lần nâng bóng tuyệt vời Mười đã đóng góp không ít cho những cú đập bóng dữ dội. Có lẽ 4 năm tại đại học Phú Thọ với những ngày sống vui vẻ êm đềm tại cư xá sinh viên Phú Thọ là những tháng ngày thơ mộng cho Mười.

Sau ngày mất nước, khóa 14 KSCC chúng tôi mỗi đứa một phương trời. Tôi bị đày đi làm giám sát liên tỉnh lộ 13, khúc từ Chơn Thành qua Tây Ninh. Những lần đi công tác tại đây thỉnh thoảng tôi có ghé uống nước tại một cái quán nhỏ ven lộ gần ngã tư Chơn Thành. Nghe đồn ông bà chủ quán có con gái rất xinh nhưng tôi vừa mới cưới vợ nên không dám để ý nhiều về chuyện này. Mấy tháng sau nghe tin vui Mười vừa trở thành rể quý của ông bà chủ quán. Lúc này Mười đang làm cho nhà thầu Huỳnh Như Hoa.

Một thời gian khá lâu, có lẽ đến hơn hai mươi năm sau, tôi lại nhận được tin vui là Mười và gia đình vừa đến Mỹ theo diện đoàn tụ. Sau đó Mười và tôi liên lạc điện thoại rất thường. Năm 2004 tôi bay qua Cali trước dự đám cưới con gái bạn Hồ Thuận, sau thăm viếng bạn bè cùng khóa. Tôi đón Mười tại trạm xe buýt ở Los Angeles. Bao nhiêu năm không gặp, nhưng Mười vẫn không thay đổi nhiều dù dấu thời gian có ghi vài nét trên khuôn mặt đen đôn của bạn. Anh vẫn còn giữ cái dáng dấp khỏe mạnh và nụ cười hiền đằm ngày xưa. Tôi

lái xe đưa Mười đi chơi khắp phố phường LA và Mười vẫn đùa rằng tôi là tài xế riêng của hắn. Tôi bảo với Mười rằng một ngày đẹp trời nào đó tôi sẽ ghé thăm San José để đòi lại món nợ “ làm tài xế” này. Mấy năm sau tôi có dịp ghé qua San José và có ghé thăm Mười và gia đình. Với bản tánh cần cù, hiếu học cộng thêm vào cái thông minh thiên phú, chỉ mấy năm sau Mười thi đậu bằng PE và rồi nhận được việc làm tốt. Tôi thật vui khi thấy Mười bước đi những bước thật vững vàng vào xã hội Mỹ dù rằng với một bắt đầu thật trễ. Có lẽ gặp Mười lần đầu bạn sẽ không cảm nhận ngay cái tánh rất thật, rất chân tình của anh . Thế nhưng khi đã thân với anh rồi mới thấy quý cái tánh thành thật và rất quý bạn của anh và tôi tin rằng với bản chất hiền lành của Mười anh sẽ chẳng bao giờ làm mích lòng một người bạn nào cả.

Hôm nay mượn tạm đôi vần thơ “Mặc Niệm” của thi sĩ Trần Hoan Trinh như một nén hương thơm, một lời giã biệt gửi đến Mười, người bạn chân tình của tôi.

Mặc Niệm

*Có một loài hoa đã bật tằm
Có một cung thương đứt đoạn đành
Có một người đi không trở lại
Có người tri kỷ đã trăm năm ...*

*Ta ở đây còn người bỏ đi
Đêm đêm nghe sóng vỗ rầm rì
Ta chùng trông thấy người trôi nổi
Giữa Thái Bình Dương sóng phủ đầu...*

*Ta ở trời đông nhớ người trời tây
Đêm Ca-Li phố xá xe đầy
Người có nhớ vàng trăng có xứ
Trái ánh vàng ta người ngát ngây ?...*

*Thôi cũng đành một nén hương thơm
Ta vọng người hè thiên nhất phương
Hồn ta theo một loài chim nhỏ
Bay lạc vào sương khói mịt mờ*

Thôi nhé Mười, mây ra đi để lại nhiều tiếc thương cho gia đình và bè bạn.

Vĩnh biệt mây ./.